

Személyesen beadva!

a Kúria útján
az Alkotmánybíróság részére
1015 Budapest
Donáti utca 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

KÚRIA 13.		
Kvk. IV. 37.721/2015/2		
Érkezett: 2015 OKT 22		
1	3	9,1

Alulírott Lukács Zoltán Géza

személyi azonosító: [REDACTED] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény
27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/3158-0/2015	
Érkezett: 2015 OKT 30.	
Peldány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 8 db	H

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg, hogy a Kúria 2014. október 20-i keltezésű, Kvk.IV.37.721/2015/2. számú végzése alaptörvény-ellenes, és semmisítse meg azt, mivel a végzés sérti az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését, valamint a XXIII. cikk (7) bekezdését.

Az Alaptörvény XXIII. cikk (7) bekezdése biztosítja a közvetlen demokrácia jogintézményeként a népszavazáshoz való jogot: mindenkinek joga van országos népszavazáson részt venni, aki az országgyűlési képviselők választásán választó. Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése az alábbiakat rögzíti: „Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

Kéréstem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A Kúria Kvk.IV.37.721/2015/2. számú végzése 2015. október 20-án született meg, így a törvényes határidőben nyújtom be az alkotmányjogi panaszt. A bírósági döntés az Abtv. 27. §-ának alkalmazásában a bírósági eljárást befejező döntés, hiszen az eljárást jogerősen lezárta,

további jogorvoslatnak a döntés szerint nincs helye. A kúriai végzést 2015. október 20-án a Kúria honlapján közzétették.

2. Az alábbiakban részletesen kifejtett alaptörvény-ellenesség a bírósági döntést érdemben befolyásolta, hiszen arra tekintettel döntött a Kúria úgy, hogy a jogorvoslati kérelmemmel érdemben nem foglalkozott, hanem az alaptörvénysértő álláspontja alapján határozott. Ezen túl pedig álláspontom szerint a népszavazáshoz való jog szempontjából alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy egy népszavazási kezdeményezést személyesen lehet-e benyújtani, vagy a kezdeményezés meghatalmazott útján is előterjeszhető-e.

3. A Kúria a saját népszavazási kezdeményezésem ügyében a Nemzeti Választási Bizottság ellen, aláírásgyűjtő ív mintapéldánya hitelesítése kapcsán meghozott 123/2015. számú határozatának felülvizsgálata tárgyában, nemperes eljárásban, meghozta a Knk.IV.37.721/2015/2.számú végzést, amelyben a Kúria a Nemzeti Választási Bizottság 123/2015. számú határozatát 2015. október 20-án helybenhagyta.

4. A Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) a 123/2015. számú határozatában megtagadta az alábbi aláírásgyűjtő ív hitelesítését, amelyen a következő kérdés szerepelt: „Egyetért-e Ön azzal, hogy az Országgyűlés semmisítse meg a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló 2014. évi CII. törvényt?”

5. A Kúria a határozatát az Nsztv. 6. § (1) bekezdés alapján arra figyelemmel hozta meg, hogy e rendelkezés szerint a kérdést személyesen vagy postai úton lehet benyújtani. A Kúria ezt a rendelkezést kógensnek tekintette, és álláspontja szerint mivel [REDACTED] az MSZP NVB-be delegált tagja járt el a képviseletében, törvénysértőnek ítélte meg a népszavazási kezdeményezésem benyújtását.

A Kúria által megállapított tényállással szemben:

A) 2015. június 30-án a meghatalmazottam, [REDACTED] nyújtotta be a Nemzeti Választási Irodánál a népszavazási kezdeményezést.

B) A Nemzeti Választási Iroda elnöke július 5-én a kezdeményezésemet elutasította, mert azt [REDACTED] még azelőtt nyújtotta be, hogy a Kúria a honlapján közzétette volna a korábbi azonos tárgyú [REDACTED] által benyújtott nyilvánvalóan alkalmatlan, alaptörvény-ellenes kezdeményezés) népszavazási kezdeményezéséről hozott döntését. [REDACTED] valóban a Kúria honlapján történő közzététel előtt, de a Nemzeti Választási Bizottság honlapján történő közzétételt követően nyújtotta be a kezdeményezést.) Az NVI elnöke - bár az elutasítást nem erre alapozta - fontosnak tartotta azonban rögzíteni, hogy [REDACTED] szerinte visszaélt NVB-tagságával, és szerinte nem igazolta megfelelő meghatalmazással, hogy a szervező nevében járt el.

C) Én a törvényi rendelkezések adta lehetőséggel élve az NVI elnöke által elutasított népszavazási kezdeményezést ismételten benyújtottam. **Személyesen** adtam le a népszavazási kezdeményezést (ennek tényét később az NVB határozata is rögzítette).

D) Az Nemzeti Választási Bizottság az ismételten benyújtott kezdeményezésemet elutasította az NVI-től eltérő indokolással. Az NVI álláspontjával szemben az NVB megállapította, hogy az NVB honlapján történő közzététellel valóban megnyílt az új kezdeményezés beadásának a lehetősége. Ennek ellenére a kezdeményezésemet arra hivatkozva utasították el, hogy [REDACTED] megsértette a rendeltetésszerű joggyakorlás elvét, amikor NVB-tagságából eredő előnyét kihasználva a kapuban "beelőzte" a bejáratnál várakozó [REDACTED] ezért az elsőként benyújtott kezdeményezésnek [REDACTED] tekintette.

E) A Kúria szerint az NVI-nek és az NVB-nek azért nem kellett volna érdemben vizsgálnia a kezdeményezésemet, mert azt nem személyesen nyújtottam be.

A Kúria e megállapítása egyrészt az alábbiak szerint nem felel meg a jogi tényhelyzetnek, másrészt az NVI és az NVB joggyakorlatától eltérően (és az elmúlt 25 év gyakorlatától eltérően) a Kúria betiltotta a meghatalmazást a népszavazási eljárásban, rögzítve azt, hogy a kezdeményező csak személyesen eljárva adhatja le a népszavazási kezdeményezést.

Ugyanakkor az Nsztv. 10. § (2) bekezdése szerint a Nemzeti Választási Iroda elnökének határozata ellen jogorvoslatnak helye nincs, de a szervező a kérdést ismételten benyújthatja. Az ismételten benyújtott kérdés hitelesítését a Nemzeti Választási Bizottság napirendjére kell

tűzni, kivéve, ha a támogató választópolgárok száma - beleértve a magánszemély szervezők számát is - nem éri el a húszat. A 10. § (3) bekezdése szerint ha a szervező a kérdést a Nemzeti Választási Iroda elnöke elutasító határozatának közlését követő tizenöt napon belül nyújtja be ismételten, a 8. § alkalmazásában az első benyújtás időpontját kell a kérdés benyújtása időpontjának tekinteni. Tényszerűen állítom, hogy ismételten már személyesen nyújtottam be a népszavazási kezdeményezést, vagyis ennek az ismételt benyújtásnak nem lehet más a jogi következménye, mint az, hogy úgy kelljen tekinteni a kezdeményezést, hogy minden tekintetben megfelel a törvényi rendelkezéseknek, immár az első alkalom időpontjában, arra vonatkoztatva.

6. A Kúria azzal, hogy az Nsztv. 6. § (1) bekezdését akként értelmezi, hogy a népszavazási kezdeményezés személyes benyújtása kizárja meghatalmazott általi benyújtást, kiüresíti az országos népszavazáshoz való jogot. Az NVI, valamint az NVB korábbi, a hatályos Nsztv.-t érintő joggyakorlatában éppen ezzel ellentétesen járt el, minden további nélkül lehetővé téve a meghatalmazott útján való kezdeményezést. Mivel jellemzően pártok vagy egyesületek éltek a kezdeményezéssel, nem volt életszerűen elvárható, hogy a pártok, egyesületek képviselőre jogosultjai személyesen jelenjenek meg az NVI-nél. Ráadásul nincs olyan feladat- és hatásköre az NVI-nek, ami személyazonosítást tenne lehetővé, semmilyen olyan rendelkezés nincs sem az Nsztv.-ben, sem a háttérjogszabályul szolgáló Ve.-ben, ami a választási iroda számára a személyazonosság konkrét ellenőrzését írta elő. Megjegyzem, hogy a választási eljárásban a személyes eljárás meg sem követelt, gyakorlatilag lehetetlen lenne, ha valamennyi jelölt személyesen jelenne meg a választási iroda és a választási bizottság előtt. A személyes eljárási kötelezettség megkövetelése azért is szükségtelen alkotmányjogi értelemben, mert az Nsztv. 6. § (1) bekezdése a postai úton való benyújtást is lehetővé teszi. Az Nsztv. szövege nyilvánvalóan nem alaptörvény-ellenes a személyesen vagy postai úton történő kérelmezés előírásakor, a Kúria alkotmányjogi panasszal támadott végzése viszont a népszavazáshoz való jog gyakorlása érdekében olyan szigorú előfeltételt állít, ami aránytalan alapjog-korlátozást tesz lehetővé, vagyis a szükségességi-arányossági teszt figyelmen kívül hagyásával az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésébe ütközik, ezáltal pedig viszonylagossá teszi az országos népszavazáshoz fűződő jogot. Azért is alaptörvény-ellenes a kifogásolt végzés, mivel maga az Nsztv. semmilyen eljárásrendet és jogi szabályozást nem tartalmaz arra az esetre, ha az a helyzet állna elő, hogy a kezdeményező képviselőjében eljáró személy nyújtana

be személyesen a kezdeményezést. Ez az eset nincs ugyanis az NVI elnöke számára az Nsztv. 10. § (1) bekezdésében fenntartott elutasítási okok között.

A Kúria kifogásolt, alapjogsértő döntésével elvonta az országos népszavazás kezdeményezéséhez fűződő jogomat.

7. [REDACTED] jegyezte, a különböző népszavazásra javasolt kérdések aláírásgyűjtő íveinek keveredése tárgyában kibocsátott 2/2015. NVB iránymutatás 2. pontja éppen lehetővé teszi a meghatalmazással az aláírásgyűjtő ív leadását:

„Amennyiben a szervező saját népszavazásra javasolt kérdése aláírásgyűjtő íveinek benyújtásakor szabályos meghatalmazás birtokában egy másik szervező kérdése aláírásgyűjtő íveit is benyújtja törvényes határidőn belül ellenőrzés céljából az Nemzeti Választási Bizottsághoz, és az ellenőrzés során kiderül, hogy a két szervező egyidejűleg benyújtott kérdéseinek aláírásgyűjtő ívei között keveredés fordul elő, az íveket – a fenti 1. pont szerint – a Nemzeti Választási Irodának szét kell válogatnia és azokat le kell ellenőriznie. Ez a keveredés, tekintettel arra, hogy az aláírásgyűjtő ívek benyújtása a jogszabályoknak megfelelő meghatalmazással, egy időben, egy alkalommal történt, nem okozza az aláírásgyűjtő íveken lévő aláírások érvénytelenségét.”

Ez az iránymutatás 2015 szeptemberében készült, s a Kúria döntésének a tükrében kérdéses a további léte. Az Nsztv. 19. § (2) bekezdése szerint ugyanis a nem a szervező által benyújtott aláírásgyűjtő íven szereplő aláírás érvénytelen. Ha a Kúria folytatja a szigorú és alaptörvény-ellenes Nsztv.-értelmezését, meghiúsul az országos népszavazás megtartásának a lehetősége, mivel kizárt, hogy meghatalmazott hiányában maga a szervező vigye be a legalább százezer aláírást tartalmazó aláírásgyűjtő íveket.

8. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel kijelentem, hogy az előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

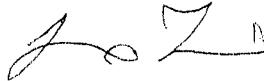
9. Közvetlen érintettségem nem vitatható, mivel a konkrét ügyben magam voltam mind a népszavazás, mind a kúriai jogorvoslat kezdeményezője. A Kúria alaptörvény-ellenes végzése

elvonta az országos népszavazáshoz fűződő jogomat, ráadásul szervezőként nem nyújthatok be újabb kérdést ebben a tárgyban harminc napig.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg, hogy a Kúria 2014. október 20-i keltezésű, Knk.IV.37.721/2015/2. számú végzése alaptörvény-ellenes, és semmisítse meg azt, mivel a végzés sérti az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését, valamint a XXIII. cikk (7) bekezdését.

Tisztelettel,

Budapest, 2015. október 22.

Lukács Zoltán Géza